

Επικοινωνία και διατροφή

στην οικονομική ζωή ενός τόπου, την κοινωνική του οργάνωση, τον πολιτισμό, ακόμη και τις θρησκευτικές πεποιθήσεις του. Ήρθε η θωπευτική στον «Επιτάφιο»: «επειδή η πόλη μας είναι μεγάλη, εισάγονται τα πάντα από κάθε χώρα και έτσι παρουσιάζεται σε μας το φαινόμενο να απολαμβάνουμε τα αγαθά των άλλων ανθρώπων με την ίδια ευκολία με την οποία χαρμαίμαστε και τα αγαθά που παράγονται εδώ».

ΕΙΝΑΙ ολίγη η μελέτη που κανείς το φάσμα της διάθρηξης ενός λαού έχει τη δυνατότητα να κατανοήσει σε βάθος τον πολιτισμό του, όπως και αν μελετούσε την πολιτική του ιστορία.

Αρκεί να σκεφτεί κανείς πόσο σημαντικά ήταν για τον ελληνικό πολιτισμό τα συμπίσματα στην αρχαία Ελλάδα. Οικονομικές γιορτές, γάμοι, αθλητικές ή πολιτιστικές εκδηλώσεις όλα ήταν αφορμές για να φέρονται οι Έλληνες μαζί, να διασκεδάσουν, να συζητήσουν, να ψυχαγογηθούν. Σε πόσα συμπίσματα που χαρακτηρίστηκαν συμφροφείς της αρχαιότητας δεν έγιναν συζητήσεις για θέματα εκκλησίας, ιδέων ή επιστημών. Άλλωστε, ακόμη και σήμερα, όλα τα ζητήματα συζητούνται γύρω από ένα τραπέζι.

* Ο **ΒΥΡΩΝ ΠΙΣΣΑΛΛΗΣ**, είναι διδάκτορας Συγκριτικής Γραμματολογίας και Διπολιτισμικής Επικοινωνίας

ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΑ Του ΒΥΡΩΝΑ ΠΙΣΣΑΛΛΗ*

Η ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ και διαφιλολογική επικοινωνία εξετάζει τις σχέσεις μεταξύ των πολιτισμών και φυλών. Παρόλο που και οι δύο διέχονται μια περιγραφή της διαφορετικότητας, εντούτοις μοιράζονται έναν κοινό στόχο: το γρήγορο των διαφορών μέσω μιας βελτιωμένης, παράλληλης χρήσης επικοινωνιακών δεξιοτήτων. Δεν μπορούμε να βελτιώσουμε τις αλληλεπιδράσεις με το να συρρικνώσουμε τη φυλή σε πολιτισμό, τον πολιτισμό σε φυλή ή τον πολιτισμό σε κοινότητα. Οι όροι διαπολιτισμική, καθώς και διαπολιτισμική επικοινωνία πρέπει να αναθεωρηθούν ως προς τη χρήση τους, στις ανωτέρω, πάντα μεταβαλλόμενες και συγκριτικές δομικές συνδέσεις πρακτικές. Η διαπολιτισμική επικοινωνία, όπως επίσης και η διαπολιτισμική, μελετήθηκαν ως στατικές έννοιες. Ο άνθρωπος αποδίδεται με στατικές περιγραφές όπως είναι η φυλή, η τάξη, το γένος. Συνεπώς, η ανθρώπινη επικοινωνία ως πολιτισμική πρακτική έχει ένα παρόν, μια άγκυρα-σημείο αναφοράς στο παρελθόν και ένα (πυθαγόρειο) μέλλον. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι οι διαπολιτισμικές συνθέσεις ενός λαού, ανεξάρτητα από την ποικιλία με την οποία εμφανίζονται από τόπο σε τόπο, αποτελούν μια αξιόπιστη πηγή, που αν σιτηθεί κανείς σε αυτήν, μπορεί να εξάγει με ασφάλεια συμπεράσματα που αναστρέφονται

Διεθνές Συμπόσιο Μουσικής

ΣΤΗΝ ΠΡΟΥΣΑ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

■ **ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ** με επιτυχία το πρώτο Διεθνές Συμπόσιο Τουρκικής Μουσικής, κατά την οθωμανική περίοδο που πραγματοποιήθηκε από 5 έως 7 Απριλίου 2006 στην Προύσα της Τουρκίας και διοργανώθηκε από το δήμο Nilüfer της πόλης της Προύσας με κύριο υπεύθυνο τον prof. dr. Yalçın Tura πρώην διευθυντή του Πανεπιστημίου της Τουρκικής Μουσικής στην Κωνσταντινούπολη.

Συμμετείχαν 45 διακεκριμένοι μουσικοί και μουσολόγοι ειδικοί, εκ των οποίων οι 37 από την Τουρκία, και οι υπόλοιποι 8 από άλλες χώρες. Το συμπόσιο πλατιάσαν τρεις οργανικές συναντήσεις (μία κάθε βράδυ μετά το πέρας των συνεδριάσεων) τόσο από παιδιά, όσο και από νέα όργανα της μουσικής της οθωμανικής περιόδου. Η πρώτη από τις συνεδρίες της πρώτης ημέρας, είχε ως κεντρικό θέμα την οθωμανική μουσική από πολιτισμική και ιστορική άποψη. Ακούστηκαν εξαιρετικά ενδιαφέρουσες εισηγήσεις όπως: «Το πατρωνάρισμα των τεχνών στην οθωμανική περίοδο», «Ο κίνδυνος αφανισμού της οθωμανικής μουσικής» κ.ά.

Στη δεύτερη συνεδρία το κεντρικό θέμα της ομιλίας είχε τίτλο: «Με βάση τις ιστορικές πηγές η γέννηση και η ανάπτυξη της οθωμανικής μουσικής». Αξιοσημείωτες ήταν οι εισηγήσεις με θέματα όπως: «Η παράδοση των χειρόγραφων θεωρητικών», «Δημοφιλή μακάμια και η ιστορία τους», καθώς και «Η σουλτανική μουσική σχολή και οι επιδράσεις της στην οθωμανική μουσική».

Η τελευταία συνεδρίαση της ημέρας περιείχε τεχνικές εισηγήσεις, όπως την ανάπτυξη του μακάμ, την χρήση του ρυθμού στην οθωμανική μουσική και τις οργανικές συνθέσεις.

Τη δεύτερη ημέρα έλαβαν χώρα τέσσερις συνεδριάσεις με κύρια θέματα: «Τα όργανα στην οθωμανική μουσική», «Η θρησκευτική μουσική στην οθωμανική περίοδο», «Ορχήστρες (μπάντες) & στρατιωτική μουσική» και «Σχέσεις της οθωμανικής μουσικής με γειτονικούς μουσικούς πολιτισμούς». Στο τελευταίο αυτό θέμα εισηγήθηκαν και ο συμπολίτης μας Μιλτιάδης Παπατίδης, αρχών 1ος δημοστικός της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας - εθνομουσικολόγος με θέμα εισήγησης τη συμβολή της βυζαντινής μουσικής στη διαμόρφωση της οθωμανικής μουσικής. Τέλος, την τρίτη ημέρα, παρουσιάστηκαν οι τέσσερις εισηγήσεις που έγιναν είναι ως κύρια θέματα τα εξής: «Μουσική εκπαίδευση στην οθωμανική περίοδο», «Η χειρόγραφο και η έντυπη παράδοση στην οθωμανική περίοδο», «Άλληλεπιδράσεις της οθωμανικής με τους μουσικούς πολιτισμούς του κόσμου ευρύτερα» και «Η δημοτική μουσική στην οθωμανική περίοδο». Το Συμπόσιο έλαβε τέλος με την ομιλία του διημέρου της Προύσας Mustafa Bozday, ο οποίος αφού ευχαρίστησε τους συνέδρους, δήλωσε ότι πρόθεσή του είναι να δημιουργήσει στην Προύσα ένα Κέντρο Ερευνών της Οθωμανικής Μουσικής, το οποίο θα είναι ανοικτό για όλους τους ερευνητές με προσοπτική θεσμοθέτησή του.